

[Flygaard.]

Afskrivninger er derfor ikke noget, som erhvervslivet får oveni. Det er der adskillige som tror.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi også fra vor side vil medvirke til at finde en løsning på de rejste problemer.

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne først sige, at en stor del af den norske handelsflåde, som er den fjerdestørste, er bygget op på de finansieringsregler, som diskuteres i dag. I spørgetiden onsdag i sidste uge begrundede jeg, så godt jeg kunne inden for den taletid, der var mig beskåret, de virkninger, regeringens lovforslag om ændring af afskrivningsloven ville få og allerede ved fremsættelsen havde fået for dansk værftsindustri og dansk sønæring, og jeg rettede det spørgsmål til arbejdsministeren, om han ville tage initiativ til at formå regeringen til omgående at trække dette uigennemtænkte og meget skadelige forslag tilbage.

Det, som i første række var af betydning, og som burde interessere arbejdsministeren, var lovforslagets katastrofale virkning for værftsindustrien og deraf afhængig anden industri og håndværk, og jeg nævnedes, at alene i Frederikshavnområdet var 4.000 personer direkte og indirekte beskæftiget inden for dette felt. Når man sammenligner med antallet af arbejdere og funktionærer på Burmeister & Wain's skibsværft her i byen, små 3.300, vil mange sikkert bedre opfatte dimensionerne i det tal, jeg nævnte før.

I januar 1971 havde man her i tinget en forespørgselsdebat på grundlag af en forespørgsel stillet af SF i december året før. Den lød: hvilke erfaringer har regeringen draget af en række store virksomheders økonomiske vanskeligheder i de seneste måneder? og gik specielt på de vanskeligheder, Burmeister & Wain havde på det tidspunkt. Men allerede i december 1970 havde finansudvalget bevilget en Nationalbankgaranti på 50 mill. kr.

Den slags problemer er nok lettere at få øje på, når den berørte virksomhed ligger tæt op ad Christiansborg og beskæftigede i tusindtal kan møde op i demonstration med plakater og tillkendegive deres utilfredshed gennem højttalere, så protesten rent fysisk

trænger ind i de mest isolerede mødelokaler her i huset.

Nu er det bare en række mindre industri-virksomheder i provinsen, det i første række vil gå ud over, idet de har sluttet kontrakter, hvoraf adskillige endnu ikke er finansieret endeligt, til et beløb af flere hundrede millioner kroner.

Hvad man måske endnu i dag i regeringen sætter sin lid til, er, at det kun gælder de små værfter, men jeg kan fortælle, at også store og velkonsoliderede danske rederier på grund af det voldsomme skattetryk og deraf følgende mangel på likvid kapital har kontraheret store nybygninger på store danske værfter efter den regel om anparts- og kommanditselskaber, som man med dette forslag vil ramme.

Selv om man altså efter lovforslagets bemærkninger og finansministerens tale kun tilsigter at ramme den lille mand, vil man snart erfare, at også de store, som efter regeringens mening om, at en skomager bør blive ved sin læst, skal have eneret til skibsinvesteringer, som man udmærker med betegnelsen seriøse virksomheder, blive hæmmet i deres udvikling og stillet ringere i konkurrencen over for udlandet til skade for dansk erhvervsliv i almindelighed.

Hvad ligger der egentlig bag, når en borgerlig regering, der kalder sig Danmarks liberale parti, fremsætter et lovforslag som dette? En regering, der har som sit erklærede mål at redde Danmarks økonomi, stimulere produktionen, fremme erhvervslivet, øge eksporten og bringe fred og glæde til alle hjerter. Hvem lyttede man til, når man måske troede med denne lov at imødekomme et folkeligt krav? Ikke dansk erhvervsliv, ikke arbejdsmarkedets parter, ikke industriens folk, ikke søens folk. Det kan heller ikke være til politikere på folketingets venstrefløj, dem til venstre for midten — jeg tænker især på dem, der sidder nærmest midten af dem, der sidder til venstre for midten — dem, der er regeringens sikkerhed for, at den i hvert fald i nogen tid endnu kan få lov til at beklæde regeringsbænkene.

Jeg mener nemlig at have læst, at hr. Grünbaum i en tale for nylig har taget i hvert fald nogen afstand fra regeringens forslag. Man må af talen, som den har været refereret, forstå, at hr. Grünbaum kraftigt har vendt sig mod lovforslagets formodede